

ชื่อวิทยานิพนธ์ **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาผู้ใหญ่
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพ
มหานคร**

ชื่อผู้วิจัย **คารุณี ภูษณสุวรรณศรี**

ปริญญา วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขารณสุขศาสตร์) สาขาวิชาเอกสุขศึกษา

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

เฉลิมพล ตันสกุล กศ.บ., กศ.ม.,ส.ด.

รุ่งโรจน์ พุ่มริ้ว วท.บ.(เกียรตินิยม), ศค.ม.,M.P.H, Ph.D.

ชนินทร์ วโรทัย ว.บ, M.A., Dr.P.H.

วันที่สำเร็จการศึกษา 25 สิงหาคม พ.ศ. 2540

บทคัดย่อ

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในวัยรุ่นเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่เกิดปัญหาพฤติกรรมทางเพศในปัจจุบัน ซึ่งการส่งเสริมให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่ถูกต้องเหมาะสม จะช่วยลดปัญหาดังกล่าวลงได้ ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงเป็นการศึกษาเชิงสำรวจแบบตัดขวาง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาผู้ใหญ่ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนกรุงเทพมหานคร โดยนำ PRECEDE Framework มาประยุกต์เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคัดเลือกโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จำนวน 400 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ให้กลุ่มตัวอย่างตอบด้วยตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่า ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงมาตรฐาน ไค-สแควร์ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และสถิติวิเคราะห์การจำแนกหมู่

ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยนำเข้าได้แก่ อายุ เพศ รายได้ ภูมิฐานะเดิม ความเคร่งในหลักพุทธศาสนา ทักษะต่อความรัก ค่านิยมต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส การรับรู้ผลของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ ลักษณะการพักอาศัย การเที่ยวสถานเริงรมย์ การใช้สิ่งเสพติด การมีนัดและอยู่ตามลำพังกับเพศตรงข้าม การแตะต้องสัมผัสระหว่างชายหญิงในเชิงู้สาว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และปัจจัยเสริม ได้แก่ ความเป็นอิสระในการอบรมเลี้ยงดู ความคิดเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ลักษณะพฤติกรรมกลุ่มเพื่อนเที่ยว การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนในเรื่องเพศ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อวิเคราะห์การจำแนกพหุ พบ

ว่า ปังจ๊ยะเอื้อมีความสามารถทำนายพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสได้ดีที่สุด ร้อยละ 43.20 รองลงมาคือ ปังจ๊ยะเสริม และปังจ๊ยะนำ ซึ่งสามารถทำนายพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสได้ ร้อยละ 27.40 และร้อยละ 22.60 ตามลำดับ

จากผลการศึกษาครั้งนี้มีข้อเสนอแนะคือ กระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงสาธารณสุข ควรมีการประสานงาน และร่วมมือในการวางแผน การกำหนดนโยบาย การดำเนินงาน ทั้งทางด้าน หลักสูตรและการจัดกิจกรรม เพื่อการป้องกันและลดปัญหาพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มวัยรุ่น ที่เข้ามา ศึกษาในสถาบันการศึกษายุ่งใหญ่ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความต่อเนื่อง